

τὸ κῆμα πέφτει μὲ χαρὰ στὰ δύο τὰ περιγάλια
καὶ δίδει δεύτερο φιλί. . . ὁ ἀνεμος τραβήχθη
καὶ στὸ γυαλὸ ξεψύχῃσε χαρούμενο τὸ κῆμα.

Δ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ.

—000—

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΑΣΜΑΤΑ.

Α'.

Ο ΑΛΕΞΗΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΣ.

Παρασκευὴ τὸ δειλινὸ, μέσα στὸ μοναστήρι
Ἐκλείστηκ' ὁ Καλόγερος καὶ πολεμᾷ τοὺς Τούρκους.
Ἄμπασαφέντης τοῦ μηνεῖ, τοῦ συχνοπαραγγέλνει.
« Ἀλέξη, δόμου τ' ἄρματα, καὶ μὴ με τυραγεύῃς,
Καὶ σοῦ χαρίζω τὴ ζωὴ, Ντερδέναγα σὲ κάνω. »
« Ἐγὼ δὲ δῶνα τ' ἄρματα σὰ τὴ παλαιοπούτανα,
Μηγάρης εἶναι μπρούζινα, νὰ πάω νὰ φτιάσω ἄλλα;
Σὰ σοῦ βαστάγ' Βρωμότουρκε, κόπιασε νὰ τὰ πάρῃ. »
Τοῦ σῶθηκ' ὁ τσιμπιχανές, τοῦ λείψανε τὰ θυλια,
Κ' ἕνα γιουρούσι ἔκαμε μὲ τὸ σπαθὶ στὸ χέρι.
Πενήντα Τούρκους σκότωσε, τὸ γυιὸ τ' Ἄμπασαφέντη.
Ἐπτὰ νομάτοι τῶλειψαν, κ' οἱ ἑπτὰ τ' ἔτανε λιθένταις.

Β'.

Ο ΣΑΘΑΣ.

Σ' οὐλο τὸ κόσμο ξαστεριά, σ' οὐλο τὸ κόσμο γήλιος,
Κ' ἀπ' ὄξ' ἀπ' τὴν Ἀνάπολη γράφει καὶ μπουμπουνίζει.
Ὁ Σάθας ἐπολέμαγε μὲ τοὺς Ἀλιντσερίνους.
Τρεῖς ὧραις ἐπολέμαγε, τρεῖς ὧραις καὶ τρεῖς νύχταις.
Κοντὰ τ' ἀπομειήμερο, δύο ὧραις πρὶν νυχτώσῃ,
Κάνει γιουρούσι μιά φορὰ, μὲς τὸ καράδι μπαίνει.
Τὸ καπετάνιο σκότωσε μαζὴ μὲ τὸ λουστρόμο.
Γιομίζ' ἡ θάλασσα πανιά, τὸ πέλαγο κουφάρια.
Κ' ἕνας ἀράπης τὸ σκυλί μιά μπιστολιά τοῦ βίνει.
Τὸν ἤρε μὲς τὸ ψυχικὸ, μέσα στὰ φυλλοκάρδι.
« Βρὲ πατριώταις, κλάψτε με, τί σήμερα πεθαίνω.
Νὰ πᾶτε χαιρετίσματα στὴ δόλια μου γυναῖκα.
Νὰ μὴ μὲ καρτεράῃ στὴ γῆ, νὰ μὴ μὲ ἀπαντήχῃ.
Μὴ βάνῃ ντέρτι στὴ καρδιά, καὶ στὴ ψυχὴ μαράζι.
Καὶ τὴ λαμπρὴ νὰ στολιστῇ, νὰ μὴ μαυροφορέσῃ.
Νὰ πάρῃ δῖπλες στὸ χαρὸ, νὰ φιλοτραγουδίσῃ.
Κ' ἐγὼ καλά σκοτώθηκα παγαίνω γιὰ τὸ γένος.
Πᾶτε καὶ χαιρετίσματα σ' οὐλο τὸ Γαλαξιδί,
Κ' ὅσ' εἶν' ὄχτροι μ' ἄς κλάψουνα, κ' οἱ φίλοι νὰ χαροῦνε.

Χ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΜΑΪΟΥ 15, 1864.

—*—

Ὁ Βασιλεὺς ἀνεχώρησε τῇ 12 Μαΐου κατὰ τὸ δρο-
μολόγιον, ἐξ οὗ μόνον αἱ Πάτραι καὶ τὸ Μεσολόγ-
γιον ἐξηλείφθησαν διὰ τὴν ἐκεῖ ἐπικρατοῦσαν εὐ-
φλογίαν. Τὴν ἐπιούσαν ἐδέχεται αὐτὸν ἡ Σύρα.

Ἡ Συνέλευσις συνεληθῆσα πάλιν τῇ 8 Μαΐου ἀπε-
φάσισε τὴν ἐπιούσαν νὰ ἐκλέγῃσιν οἱ ἀξιωματικοὶ
τῆς ἔθνοφυλακῆς οὐχὶ τρεῖς ἀλλ' ἕνα υποψήφιον ἀρ-
χηγόν, ἐγκρινόμενον καὶ παυόμενον ὑπὸ τοῦ Βασι-
λέως, δυνάμενον δὲ νὰ ᾖ στρατιωτικὸς. — Τῇ δὲ

9 Μαΐου ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ἀπήντησεν
εἰς τὴν ἐπερώτησιν τοῦ πληρεξουσίου Βάλτου διὰ
τοὺς ἀκαίρως γενομένους προβιβάσμούς, τοὺς εἰς
ἑπτάνησον στρατιωτικοὺς διορισμούς καὶ τὴν ἀμνη-
στείαν τὴν δοθείσαν εἰς τοὺς στασιάζσαντας καὶ ἀπει-
θήσαντας ἀξιωματικούς καὶ ὑπαξιωματικούς, ὧν τι-
νες καὶ προεβιάσθησαν. Μετὰ πολύωρον συζήτησιν
ἡ Συνέλευσις, ἀκούσασα καὶ τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξω-
τερικῶν, μετέβη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. — Τῇ
δὲ 11 Μαΐου ἐξελέχθη δι' 119 ψήφων τὸν Κ. Δε-
λφγυώργην πρόεδρον καὶ ἀντιπροέδρους τοὺς Κ.Κ.
Δημητριάδην καὶ Χρηστόπουλον. Ὁ Κ. Μεσσηνιέτης
ἔλαβε ψήφους 62.

Λησταὶ συνέλαβον κατὰ τὸ Ἀλίπεδον, παρὰ τὸ
μνημα τοῦ Καραϊσκάκη, δύο μαθητὰς τῆς σχολῆς
τῶν εὐελπίδων, ὧν ὁ μὲν ἀπελύθη εὐθὺς, ὁ δ' ἕτερος
ἀνεψιὸς τοῦ πρώην ὑπουργοῦ Κ. Δρόσου καὶ υἱὸς
τοῦ Κ. Κ. Πετροκοκκίνου ἐλυτρώθη, δοθεισῶν 2000
δραχμῶν. Πρὸ ταύτης τῆς ληστείας ἐγένετο καὶ
ἄλλη τὴν 1 Μαΐου μεταξὺ Καισαριανῆς καὶ Ἀθηνῶν,
συλληθηθέντων δέκα φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου
ἀλλ' ἀπολυθέντων ἄνευ λύτρων ἀφ' οὗ προηγουμένης
ἐδάρησαν. Οἱ δὲ λησταὶ ἀφανίζονται ὡς σικαὶ ἢ
φαντάσματα.

Τὸν ἕκτακτον ἀπεσταλμένον τοῦ Βασιλέως ἐδέ-
χθησαν ἐν ἑπτάνησῳ μετὰ μεγίστου ἐθουσιασμοῦ.
Οὗτος δ' ἀφ' οὗ ἐπεσκέφθη τὸν Ἀρμοστὴν ὠμίλησε
πρὸς τὸν λαόν.

Ὁ στρατὸς ἀναχωρεῖ εἰς ἑπτάνησον μεθ' ἑξῆς
Κυριακὴν, 17 Μαΐου.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΟΛΕΘΡΙΑ ΑΡΓΟΠΟΡΙΑ. Τὸν Ὀκτώβριον μῆνα
τοῦ 1862 ἔτους ἐν Λισαβῶνι, στρατιώτης τις τοῦ
πεζικοῦ καταδικάσθη εἰς θάνατον ὑπὸ τοῦ στρατο-
δικεῖου ἐνεκὰ λειποταξίας καὶ ἀπειθείας.

Κατὰ τὴν ὀρισμένην ἡμέραν ὠδηγήθη ὑπὸ στρα-
τιωτικῆς δυνάμεως εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως
τῆς ποινῆς παραμυθούμενος ὑπὸ δύο ἱερέων. Τὸ φέ-
ρετρον, τὸ ὅποιον ἐμελλε νὰ δεχθῇ τὸ σῶμά του, ἐ-
φέρετο ἔμπροσθέν του, καὶ ἐπέθη κατὰ γῆς διὰ νὰ
γυνατίσῃ καὶ θανατωθῇ ἐπ' αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἐφθασεν
ἐκεῖ, διέβη ἐνώπιον τῶν παρατεταγμένων στρατευ-
μάτων, καὶ ὑπῆγε πρὸς τὸ φέρετρον ἐγυνάτισε δὲ
ἐπ' αὐτοῦ ἔχων εἰς τὴν χεῖρα χειρῶμακτρον. Οἱ
στρατιῶται ἀνέμενον τὸ σύνθημα διὰ νὰ πυροβο-
λήσωσι.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ὁ ἀξιωματικὸς λαβὼν χάρ-